

Table with columns 'Utolsó árkelet', 'péz', 'árú'. Lists various items and their prices.

Advertisement for 'KESPEHERVÁR' featuring a decorative border and text about a school or institution.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.
Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Kilövetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre . . . . . 10 frt. — kr.
Fél évre . . . . . 5 — „
Negyed évre . . . . . 3 — „
Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illetés minden közlemény fölött. Vesseny-
höz földszint, a szerkesztőségbe
bármikor küldendő.

Hirdetési díj:
Négy hasábol pött sorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a többlezért
hirdetéseket alk. sorát a leg-
olcsóbb árat vételekkel.
Bélyegdíj minden kiadás helyé-
tül 20 kr.
Nyitólé-
ben megjelenő közle-
mény minden pött sora 20 kr.
Hirdetéseket felvételre a kiadó
hivatalában, KUTASI I. könyv-
szervezőkben, valamint ZICHNER
MAN II. közr. irodájában is.
Négy német vagy németül
beállított hirdetések nem vétel-
nek számba.
Kéziratok vissza nem
adának.

Hajtóvadászat.

(r. e.) A parlament közelgő megnyitására meg lesz az érdeklődés is, a melyet a sport embere élvez. Midőn a róka-
vadászatok évada kezdetét veszi. A kor-
mány állása meg van ingatva, ezt belát-
ják a szabadelvű-párt, vagy — miután
ilyen tulajdonképen nem is létezik —
helyesebben mondva, a Tisza-párt legfő-
létlenebb követői. De az, a mi őket egyelőre
még összetartja s bizalommal és reménnyel
tölti el a jövő iránt, az nem egyéb, mint
a kormányelnök furfangjába és bizalmába
vetett várakozó hitök. Ők, az aggodók s mi
mindnyájan élénk érdeklődéssel várjuk hát,
hogy az előttünk álló parlamenti hajtó-
vadászatban merre fog kibúvni találni a
politika rókája, Tisza Kálmán?

Valjon segítenek-e ismét a számtalan-
szor jóknak bizonyult taktikus-szerek? A
meghátaralások? a lemondási komédiák? a
compromissumok? vagy egy alkalmas bü-
nös kiállítás?

A zsidóellenes zavargások bünbajka
— a mint a főügyész által kibocsátott
körrendeletből olvassuk — már készen
volna. Egy-két radikális lap, az »urak« és
az »izgatók.« Ők az okai mindennek, a
miért nem hagyták a szemöket befogni
obolussal, mint a régiak takarták
le ilyenekkel a valódi csöndes embere-
k, a holtak szeméit. Ezek ellen fog a
fő-főbűnszerző, az ország erkölcsi felhábo-
rodásának fölödezője s minden corruptió
és hazaellenes merénylet főpártfogója és
palástolója mennydörögni.

A vádolt a parlamentben is vádolni
fog és — a mire sohasem volt kedvezőbb
alkalom s a mint a félhivatalos írka-írka
már is perczegeti — követelni fogja a sajtó
megrendszabályozását.

Már a horvát kérdésben . . . itt bizony
bajosabb lesz a munka. Itt nincs és nem
is képzelhető egyéb bünbajk, mint azok, a
kik a magyarellenes mozgalomban s me-
rényletekben részesek. Ezek pedig lévén
a horvátok, lévén pedig a horvátok vala-
mennyien együttvére és külön-külön: ezek-
nek megfellezése lett volna egy magyar
allamkormány főkötelessége. Hogy szegény
Tisza Kálmán rög tön követelte az elég-
tételt és a megsértett államezimer — mind-
ennek daczára — csak nem helyzetetett
vissza megillető helyére, az annál rosszabb,
hogy a magyar államnak ezen pusztán csak
belügyében mégis közös miniszterium
értekezett s ennek kifolyásából egy osztrák
generális küldetett ki, nem is tudjuk
még, hogy mi czélből, ez még an-
nál is rosszabb. Mert esetleg nem jelent-
het egyebet, minthogy az osztrák dynasztia
által álmódott délszláv-császárság államának
előjelűl, Horvátország elkanyarítottatott Ma-
gyarországtól és lévén »modus in rebus«,
idővel végképen elhelyeztetik ezen lepke-
gyűjteményben, a melyben Bosznia és Her-
cegovina régen ott díszelgnek. Horvát-
ország után jöhetne aztán Fiume, s ha
Tisza Kálmán ezen csufos vereség daczára
sem üzetik ki ép ily csufosan a maga bár-
sonyszékéből, épen ő lehetne legalkalmasabb
az ilyenféle emészthetlen politikai decoctum-
ok feltalálására is. Azonban bizunk Isten-
ünkben és hiszünk, hogy parlamentünk-
nek nem csupán »többsége« van, de több
oly tagja is, a kik a haza érdekeit eljárt-
szani nem fogják s »megálljt« kiáltanak a
neki-bogázzott fekete sárga politika vak
rohanásának s a róka ez egyszer nem
menekszik.

A párisi herczeg. Az osztrák mag ar-
monarchia uralkodója meglátogatta a párisi
gróft. A „Fr. mendeblatt” írja, hogy ezt jog-
szal tekintik mindenféle nagy kitüntetésnek,
de különösen a párisi gróf hívei oly jelentő-
séget tulajdonítottak e látogatásnak, mely an-
nak valódi jelentőségét e látogatásnak, mely an-
uralkodóhoz több tagjához rokoni kötelek
fűznek, csupán személyes jelleggel bíró, mely

jelleg világosan észrevehető volt azon barát-
ságos vi zonyban is, melyben az uralkodó az
elhalt Chambord gróffal évek hosszu sorát át
állott. A tisztán emberi rokonszenv és tökéle-
tes udvariasság e bizonyítékának, melyben ő
felsége számos kitűnő egyéniséget, így pl.
csak rövid néhány év előtt III. Napoleon császár
özvegyét is részesíté s a mely magában
véve kiváló beccsel bír, — nem szabad oly
magyarazatot adni, melyet a párisi gróf maga
is a legtávolabbról sem fog megengedni.

Zsidóellenes mozgalom. Zalamegye
közgyűlést tartott a területén kitűrt s még
most is folyó zavargások ügyében. Érdekesebb
mozzanata volt e gyűlésnek Bessenyei
nyilatkozata, a ki attól tart, hogy a vizsgálat
egy izgatónak sem vezet a nyomára,
mert ilyen nincs. A zavargás
egy szakadt ránk, mint a menyőcsapás derült
égről. A föld népe nem vett benne részt (e-
lelemondás), hanem csak a szervezett
csöcselék, mely másnap már nemcsak a zsidók
hanem a főispán is az államügyész házait is
megtámadta. Bizalommal viseltetik a hatóság
eljárása iránt, s azt hiszi, hogy immár siker-
rűlni fog a nyuzalmat visszaállítani Csértán
Károly — szerintünk is igen jogosan — bi-
zonyos hírlapírók ellen kel ki, kik hamis jelen-
tesek által a megye jó hírnevét mocskolt e-
tettek. Arra kéri az alispánt, hogy a lanoknak
hiteles tudósítást küldjön. (Tetszés.) Nagy
István (katholikus papp) pedig Bessenyeivel
szemben kijelenti, hogy a falvakban a pa-
rasztok is részt vettek a kihágásokban. Ha
a katonaság nem jött volna — ugymond — mon-
dá, mindnyájunkat acyonítotték volna. —
Nyiregyháza város több polgára is nyi-
latkozott arról, hogy az antiszemita izzetek el-
len. — Veszprémben és Tapol-
czán igen komoly jellegű lázongások folynak.

Véleményes jelentése

az egyháznak szakosztályozása és lelkesek
minősítése tárgyában, az 1883-ik évi májusi
egyházker. közgyűlés 40. 49. sz. a. határozata
szerint kinevezett küldöttségnek.

Alólírottak folyó évi szeptember 1-én
Kiss Áron esperes tagtársunk elnökelete alatt
összeülvén az egyházkerületnek a fentnevezett
tárgyában az egyházkerületre beadott javas-
latait tanácskozás alá vették, s kiküldetésünk
értelmében, e javaslatok alapján, s az azokban
kifejtett elveknek, lehető gyűlésbe vétel
mellett, valamint az ide vonatkozó egyházi
törvényben nyilvánuló intencióhoz képest
— véleményünket következőkben van szerencsénk
a főtiszt. egyházkerületi közgyűlés elé ter-
jeszteni.

I. egyházak osztályozása.

Az osztályozás megállapításánál mindenek
előtt fölmerült azon kérdés, hogy tekintettel
az egyházak egymástól eltérő helyzetének,
viszonyainak s ezekből kifolyólag különösen az
osztályozás alapjául szolgáló lelkesi fizetések
mennyiségének egyházmegyékenti nagy kü-
löbségére, nem lehetne és nem kellene e az
egyházakat egyházmegyék szerint viszonyla-
nos osztályozni? — vagy pedig a lelkesi ja-
vadalmazás mennyiségi tekintetében, egymáshoz
közeli álló egyházmegyék csoportosítása szerint,
egyrészt a kisebb, másrészt a nagyobb
lelkesi javadalmazással bíró egyházmegyékben,
külön külön megfelelő osztályozást alkalmazni,
s ily módon azoknak e nemü érdekeit mint-
egy kiegye-litendő? Miután azonban a törvény
határozottan rendelí, hogy az egyházak a papi
jövdelem arányában, egyházkerületenkint 4
osztályba sorozandók, ez utasításhoz képest a
lelkesi javadalmazásoknak nem egyházmegyék
szrinti viszonylagos, hanem azoknak egyház-
kerületi általános arányát kellett alapul venni.
— Es osztályozás szerint az első osztály ér-
tékét (1200 frt. s azon felül) némely egyházmé-
gyék lelkesi javadalmazásának maximuma nem
éri el, s ezen egyházmegyékben így értelme-
zett I-ső osztályú egyházak nincsenek; mind-
azáltal igyakezett a küldöttség az egyházmé-
gyék összes adataiból oly számarányokat venni
alapul, melyek az egyházmegyékre, az adott
helyezethez képest, azok érdekeinek megfelelően
lehetőleg alkalmazhatók.

Ezekhez képest az egyházak osztályozá-
sát a lelkesi javadalom arányában, következő
jövdelemi fokozat szerint véleményezzük meg-
állapítani:

- I-ső osztályú egyház: 1200 frt. s azon felül jövdelemmel.
  - II-od osztályú egyház: 900—1200 forintnyi jövdelemmel.
  - III-ad osztályú egyház: 600—900 forintnyi jövdelemmel.
  - IV-ed osztályú egyház: 600 forintig való jövdelemmel.
- Az osztályozás megállapítására nézve, az egyházak lelkesi javadalmazásának, sajátos

helyzetének, érdekeinek és jelentőségének mér-
legelésénél fölmerült több oldalról azon eszme,
hogy megjelölendők volnának azon egyházak,
melyekre ugy társadalmi, mint felekezeti vi-
szonyaiknál fogva, valamint az iskolai ügy vagy
missziószerű hivatás, s nemzetiségi érdek tek-
intetében, ezekből kifolyólag különösebben
fontos feladat megoldása vár. — s melyekben,
hogy jelentőségüknek megfelelő lelkesít nyer-
hessenek, a lelkesi javadalmazásnak magasabb
értékre való emelését egyetemes egyházi, fe-
lekezeti, nemzeti, valamint közművelődési ér-
dekek követelik. Véleményünk szerint tehát,
mivel az országos közalap egyik feladata épen
az, hogy az ily jellegű egyházakban a netalán
csekély lelkesi fizetés oly fokra emeltesse,
mely a feladat és misszió fontosságának lehető-
leg megfelelően — utasítandók lennének az
egyházmegyék, hogy ily jellegű egyházakról
az egyházkerületi közgyűlésnek hiteles adatok
alapján indokolt legyenek tegyenek, hogy azok
érdeme felett a megfelelő osztály megállapítá-
sára s a konvent előbb különbözőbb segélye-
zésre leendő ajánlás ezelőből az egyházkeru-
leti közgyűlés határozatossan.

Végül az egyházak osztályozása alkalmá-
ból tisztelettel felhívjuk a főt. egyházkerületi
közgyűlés becces figyelmét arra, hogy egyház-
kerületünkben még ma is számosak az oly egy-
házak, melyekben a lelkesi javadalmazás a
600 frtot nem éri el. — s melyekben az anya-
gi gondall való nehéz küzdelemre hívott lel-
kes sem az egyéni sem a családi, sem a hiva-
tali életcél felé, bármely készütség és buz-
góság mellett sem képes csak megnyugtató
eredményt elérni. Ez állapot sok egy-
házunk létét, hitefekezettünknek és sok esz-
ben nemzetiségünknek érdekeit mind jobban
jobban veszélyezteti — míg másrészt a lel-
kesi pályához sok szép reménnyel vonzódot-
t nemes törekvési lélekek szerte már szárnyát.
— A küldöttség kéntelen volt a betérjesztett
osztályozásnál a tényleges állapotot venni figye-
lembe; ez osztályozást azonban ideiglenes minő-
ségének véleménye megállapítani, s midőn erre
a körülmények mielőbbi javulásának s az ezen
czélra irányuló érdemleges intézkedések mi-
előbb leendő megtételének reményében, a főt.
tisztelatu egyházkerületi közgyűlés becces fi-
gyelmét tisztelettel fölkéri, meg van győződve
a fölül, hogy a főtisztelatu egyházkerületi köz-
gyűlés, hatásköréhez mérten elsőrendű felada-
tának tekinti a 600 frton alóli javadalmazások
emelésének munkálását s ez által is egyházi
közérlekeinek lehető biztosítását.

II. Lelekészek minősítése.

Mindenekelőtt megjegyezni kívánjuk, hogy
ugy az egyházmegyéknek csak nem általános
nyilvánuló véleménye alapján, valamint a kül-
döttség tagjainak egyetelmű megállapodása
szerint, — miután t. i. az e tekintetben nyil-
vánult ellentétes nézetek, a minősítés fokoza-
tának meghatározásánál kiegyenlítésre jutot-
tak, — a küldöttség az I-ső osztályú egyhá-
zakra való pályázathatásra a segéd lelekészeket
is minősítendőkné véleményezi, azonban kü-
lönös tekintettel lévén a különböző érdekek-
nek s a törvény szellemének megóvására, —
ehhez képest tehát a kitűnő képzettségnek, —
kiváló munkásságnak, — komoly előrelvő tö-
rekvésnek, — s már a lelkespályva kezdetén
is különösen figyelmen kívül nem hagyható ér-
demek föltétele, — másrészt pedig a ren-
des lelekészek előmenetele lehetőségnek bizto-
sítása mellett.

Ezeknek előre bocsátása után következő-
leg véleményezi a küldöttség a lelekészek mi-
nősítésének megállapítását:

- I-ső osztályú egyházba pályázhatnak:
  - a) Mindazon rendes és segédlelekészek, kik a lelkesképességi mindkét vizsgán kitűnő osztályzatot nyertek, külföldi egyetemeken legalább két semestert töltöttek, s erről kifogástalan bizonyítványt mutatnak fel, és a gyakorlati pályán legalább két évig sikerrel foglalkoztak.
  - b) Azon rendes lelekészek kik tanulói pályájukat nem végezték ugyan kitűnő eredménnyel, de a lelkesi pályán hű és áldásos szolgálattal, tanulmányozás által maguknak érdemekeket szereztek; ezek hat évi szolgálat után; melyből legalább is négy évet mint rendes lelekészek töltöttek.
  - c) Azon theologiai, képezdei és gymnasiumi tanárok, kik az a) pont alatti minősítéssel bírnak két évi sikeres tanári szolgálat után.
  - d) Azon képezdei és gymnasiumi tanárok, kik külföldi egyetemeken nem jártak ugyan, de kitűnő lelkesi képesítést nyertek, hat évi sikeres tanári szolgálat után.
- II-dik osztályú egyházba pályázhatnak:
  - a) Mindazok kik a felsőbb osztályú pályázatra minősítve vannak.
  - b) Azon rendes és segédlelekészek, kik a lelkesképességi vizsgákat kitűnő eredménnyel

nyel tették le, ha szinte külföldi egyetemeket
nem látogattak is, — két évi szolgálat után,
melyből a rendes lelekészek ily minőségben,
legalább is egy évet kell töltenie.

c) Azon rendes lelekészek kik habár nem
nyertek is kitűnő lelkesi képesítést de mű-
ködésükben buzgóságot, s gyakorlati jó sikert
mutathatnak fel, négy évi szolgálat után, mely-
ből legalább két évet mint rendes lelekészek
töltöttek.

d) A képezdei és gymnasiumi tanárok ha
szinte elsőfoku minősítéssel nem bírnak is,
négy évi sikeres tanári szolgálat után.

e) Azon segédlelekészek, kik kitűnő lel-
kesi képesítést nem nyertek ugyan, de mű-
ködésükben buzgóságot, s gyakorlati jó sikert
mutathatnak fel, öt évi szolgálat után.

III-ik osztályú egyházba pályázhatnak:

- a) Mindazok kik a megelőző osztályú pályázatra jogosítva vannak.
- b) Mindazon rendes lelekészek, kik jó osztályzatú lelkesi képesítést nyertek, két évi szolgálat után, melyből legalább egy évet mint rendes lelekészek töltöttek.
- c) Mindazon rendes lelekészek, kik ele-
gendő osztályzatú lelkesiképesítést nyertek,
három évi szolgálat után, melyből legalább egy
évet mint rendes lelekészek töltöttek.
- d) Mindazon segédlelekészek, s mindkét
képességi vizsgát letett tanítók, kik jó osztály-
zatú lelkesi képesítést nyertek háromévi szol-
gálat után.
- e) Mindazon segédlelekészek, s mindkét
képességi vizsgát letett tanítók; kik elegendő
osztályzatú lelkesiképesítést nyertek, négy
évi szolgálat után.

IV-ik osztályú egyházba pályázhatnak:

- a) Minden rendes lelekészek, lelkesképességi bizonyítványaik tekintetében feltétlenül.
  - b) Minden segédlelekészek két évi gyakor-
lat után.
- A minősítés alkalmazására nézve általá-
ban megartandóknak véleményezzük a követ-
kezőket:

A lelekészek, tanárok és tanítók hivatal-
eszei azon időtől számíthatnak, melyben a lel-
kesképességi utolsó vizsga letévése után köz-
szolgálatba léptek.

2. A rendes lelekészek pályázati kérvé-
nyük mellé illető esperesük bizonyítványát
tartoznak csatolni, melyben az elnyerni kívánt
állásra alkalmas voltuk (egyházi törvények
186. 187. §§.) igazoltassék; — e tekintetben
3. a theologiai tanárok részéről, pályá-
zati kérvényük mellé illető püspökök bizonyít-
ványa kívántatik.

A segédlelekészek pályázati kérvényük
mellé tartoznak főnökeik olynemű bizonyítvá-
nyát, ajánlását csatolni, melyben kifogástalan
magaviseletök, vallásos erélyetök és e lnyerni
kívánt állásra alkalmas voltuk (egyházi
törvények 186. 187. §§.) esperesi helybenha-
gys mellett igazoltassék.

5. A lelkesi hivatalra igényt tartó ta-
nárok, tanítók ebbeli igényöket tartoznak illető
esperesek előtt bejelenteni, lelkeshez illő
életmódot folytatni, egyházuk rendes lelekésze
mellett évenként több ízben lelkesi szolgálato-
kat teljesíteni; magukat — mint lelekésze-
jelölteteket — annak felügyelete alá adni s pá-
lyázati kérvényük mellé a segédlelekészekhez
hasonló bizonyítványt csatolni.

Oly rendes és segédlelekész, kit a feyel-
mi bíróság, vagy az egyházi törvények 298 §-a
alapján a bíróság vagy a bíróság elnöksége
hivatalától felfüggesztett, míg a felfüggesztés
hatálya tart, lelkesi állomásra nem pályázhat-
tik, és ha pályázott, nem jelölhető. Ugyanezen
szabály alkalmazandó azon rendes és segédle-
lekészekre, kik ellen feyelmi eljárás van folya-
matban, ha az egyházi törvények 270. §-a er-
telmében, az ügy tárgyalására már határidő
tűzött ki.

Fegyelmileg büntetett rendes lelekész, a
fegyelmi vétég fokozatához képest 6 hótól 2
évig magasabb osztályú egyházba mint melyet
elfoglal, nem pályázhatik s ha pályázott, nem
jelölhető.

Fegyelmileg büntetett segédlelekész, a fe-
gyelmi vétég határozatához képes 6 hótól 2
évig rendes lelkesi állomásra nem pályázhatik
s illetőleg nem jelölhető.

E határidő az ítélet jogerős emelkedé-
sétől — és ha ítéletileg büntetésül időleges
felfüggesztés mondatott ki — a felfüggesztési
idő lejártától számíthatatik.

Kelt Debreczenben, 1883-dik évi Szeptember 3-án.

- Gr. Ráday Gedeon, Kiss Áron, küldöttségi elnök.
- Peterdy Károly, Rítóók Zsigmond, Szabó János, küldöttségi jegyző.
- Katona Endre, küldöttségi tagok.

Emlékezés

gróf Degenfeld Schomberg Imre egyházküretli főgondnok felett.

(Folytatás)

Ne vegyék rosszul, tisztelt hallgatók, hogy főgondnokról kelletlenül beszélnem, mégis mindaddig csak a gyermekről, ifjúról s családapáról szólottam: mert a mondottakban állott az az alap, a melyen a gróf egyházi pályája sarkallott, s z e l l e m i nagysága megalakult.

Irták, hogy gróf Degenfeld Imre az anyai ágon, már a családi hagyományok a r. f. egyház legbuzgóbb tagjai védői közé avatták fel, mert egyik dedaivai öse Schomberg vagy Schomberg gróf is a XIV-dik Lajos alatt folyt protestáns áldozások korában francia Marschal, inkább letette vezéri botját és számkivetésbe ment, mintsem hitét megtagadta volna azután pedig Oránai Vilmos angol királynak lett fővezérévé és Irlandban a Bogue vize mellett vívott döntő csatában 1560-dik évben Vilmos királyságával együtt megmentette az angol protestantizmust Jakabtól és XIV-dik Lajostól, e csatában helyvét ki hősi lelket is 80 éves korában vallása védelmében. En pedig azt mondom, hogy nemcsak anyai de apai ősei példája is oda avatta őt a reformált egyház védője és oszlop férjái közé. A Degenfeld család a reformátó óta legjelesebb reformált vallású tagokat számít. Isten hozta azt hozzáunk szegény reformált magyar egyházunk gyarapítására, boldogítására!

Az ifjú gróf, ki a bakta-lórántházi egyszerű kálvinista templomba igen gyakran ellátogató családjával méltán elmondható az irásnak ama szavait „En és az én házam tiszteljük az Urat” csak hamar magára vonta a szabócsi népes egyházmegye figyelmét, úgy hogy ez, az első előfordult alkalommal tanácsbírájává választotta meg 1843-ban őt, e hivatalában kitüntetett igazságos és szeretetteljes szolgálatért pedig már az 1846-ik évben világi elsőnökségével a segédgondnoki hivattal tisztelte meg.

Jó iskola volt ez a felőbb egyházi hatóság kormányzatára előjőlt férfinak, kiről már akkor megjósolta a kerület püspöke hogy oszlopa leend egyházunknak; jó iskola volt ez mondám reá nézve; mert Felső szabócsi, a hajdani „Nyíri pajkosok” hazája, a szabadság szeretet földje. Kivalóbb egyházi és világi férfai rég unták már az ó konsztorialis formákat s mind több-több jogokat engedtek és kívántak felülről is megadatni a gyülekezeteknek és egyes híveknek, több helyhatósági jogokat a kerülettel szemben az egyházmegyéknek. Itten Debreczenben az autokratikus Szoboszlai tartotta erős karjaival az egyházkerület kormányát, lehetőleg korlátozva még az egyházmegyei elsőnökök önállóságát is. Nehez volt méréseknél a rohamosan haladni kívánó, — a már nem is presbyteri de teljes nép uralmi kormányzat után sovágó főköt, kik nem kis bosszúságot okoztak gyakran még magának az egész egyházkerület felett kiváló szellemi fölényvel bírt konzervatív püspöknek is. Később csakugyan az egyházkerület határozott ellenzése daczára is keresztül vitték magok közt a három éves tisztújítás elvét s így kezezték azt dadalra futtatni még az egyházkerületen is. Es Degenfeld megdöntött állani szelid bölcsességével, szilárd kitartásával, — mint a zajlakodó közönség csendes vezére — állandóan közöttök.

Igy érte őt az 1860-dik válságos év mint legidősebb segédgondnokot a felsőszabócsi egyházmegye világi elsőnöki székén; a mikor is amaz öslyakarlat példájára, mely szerint az egyházkerület elhalt superintendensei székébe az új választásig rendszeren a legrégebb esprest szokta volt ültetni, gróf Degenfeld Imrét is mint legrégebb segédgondnokot ültette — hogy elsőnöksége a fenyegető körülmények közt erősebb legyen — a báró Vay Miklós még

1849. jun. 16-ik napján történt lemondása óta folyvást treszen állott főgondnoki székébe.

Ez évvel kezdődött meg amaz új korszak egyházküretünk sőt egész reformált egyházunk életében, mely az 1881/2 évi országos zsinattal s a magyarországi és erdélyi öt reformált egyházkerület uniójának szentesítésével érte véget.

De ezen korszak sötét borulatokból kipiruló hajnalát egy még sötétebb — 10 hosszú évre terjedt nehéz éjszakája előzte meg a magyar protestantizmusnak.

Legyen szabad itt ezen is futólag áttekintennünk, hisz „et hoc meminisse juvabit” de össze is függ a tárgyunkkal.

Alig hogy az 1848-dik évi szabadságharc gyászos végét érte, már az 1850 dik év február 10-dik napján Haynau a magyarországi császári hadak főparancsnoka, a magyar protestáns egyházak jogait az ostromállapot bizonytalan idejére felüggesztette: az egyházi főfelügyelők és gondnokok hivatalait megszüntette, az egyházkerületeket megkegyelt s superintendensek esperesek és a kormány bizalmát bíró világi férfiak vezetésére, igazgatására helyezte, több evangélikus superintendenseket hivataluktól megfosztott, helyükbe superintendensi helyetteseket nevezett: az egyházkerületi — megyei sőt egyes egyházközségi gyűléseket is betiltotta, s azok helyett is csak tanácskozmányokat engedett — a kerületi katonai parancsnokságoktól kikerendő engedély mellett tartani és kihirdette, hogy a négy kerület másképp fog felosztani s a superintendensi helyettesek lakása is meg fog határozni.

Közép és felsőbb iskoláink felett is megkezdte azonnal az ő hatalmú intézkedést s azoknak fennmaradását az egymást váltó cs. k. kormányrendeletekkel tette függővé melyek szerint azok oly kölcsönös szellemi átalakításnak vettek alá, hogy — annak fogantatására vagyontalan szegény egyházunknak végerősítésével s csak a lelkes főpásztori felhívások által adakozásra buzdított egyház tagoknak örökre megbecsülendő áldozatai által lett lehetővé. Ez időtől találkoznak üdvözült főgondnokunknak első jelentősége adományával, a debreczeni főiskola szellemi átalakítására 1852. évben tett 4000 forint Bácsy-Degenfeld alapítványal.

Az ostromállapot megszűnt ugyan névleg az 1854-dik év április 9-dikén, de egyháznunk régi jogait még akkor sem nyerhettük vissza. Mert az osztr. vallás és közokt. miniszterium hatályon kívül helyezte ugyan az 1854. jul. 3-dikán 10,106 sz. a kelt ideiglenes rendeletével a Haynau 1850. február 10-diki rendeletét, de az is csupán a presbyteri gyűlések tartását engedte meg biztosok jelenlété nélkül; egyházközségi, megyei s kerületi gyűléseket pedig csak a polgári főnököktől kérendő országfejdelmi biztosok jelenlétében és csak az egyházi elsőnökök vezetés alatt engedett tartanunk, a fő és kerületi felügyelő főgondnokok hivatalokat pedig továbbra is hatályon kívül hagyta, s még a lelkesek és tanítók hivatalba állítását is a helytartósági osztályokhoz felterjesztetni parancsolta.

(Folyt. köv.)

— A horvát válság s a közös miniszterium erre vonatkozó intézkedéseinek alkalmából idézi a „P. N.” a horvát-magyar kiegyezési törvényt következők szerint: „Egy közös miniszteriumot kell felállítani azon tárgyakra nézve, melyek mint valóságos közzések, se a magyar korona országainak, se ő felsége többi országainak külön kormányzata alá nem tartoznak. E miniszterium a közös ügyek mellett se egyik, se másik résznek külön kormányzati ügyeit nem viheti, azokra befolyást nem gyakorolhat.” — A „Nemzet” pedig egy szinten igen alkalmi adomát elevevit fel, melyet a horvát kiegyezés első megkötésének idejéből emlegetnek s

az állítólag az akkori magyar miniszterelnök s a horvátok egy eszeszethetetlenek látszó szövívője közt folyt le. „Es ha minden engedékenységünk nem használ, mondta volt állítólag a magyar miniszterelnök, van még egy eszköz, helyreállítani a békét.” — „Es ez?” — felelt a horvát pártvezér. — „A z a g y u !” — egyezés nem sokkal azután megkötöttet. — T i s z a Kálmán miniszterelnök szept. 4-kén délután 1 órakor a király által hosszabb kihallgatáson fogadtattott. A horvát ügyre nézve elvileg már a múlt heten Tisza miniszterelnök ideérkezése után történt elhatározás, a formaszéri határozatok azonban természetesen csak a királyi biztoshatóságba vett ideérkezése után lehetett hozni. A törvény szövegének kétségtelen magyarzata iránt annak idején az országgyűlés elé terjesztendő javaslatokra nézve, — a mennyiben t. i. a törvény a címerek felírataira vonatkozik — a kormány már határozott. A magyar kormány a legutóbbi konferenciáknak egész ideje alatt a közös miniszterek, különösen pedig gr. Kálnoky külügyminiszter részéről minden részletre nézve korlátlanul és határozottan támogatott. Br. R a m b e r g tábornok, a ki a közigazgatás vezetésére Beyer jelenlegi szeptemviri tábornok segédül maga mellé venni, holnap reggel visszautazik Zágrábba. Beyer szeptemvir, mint volt osztályfőnök a katonai határvédők kormányzatában a horvát viszonyokat és személyeket kitűnően ismeri.

A „P. N.” ban „a volt unionista párt” egyik kiválóbb tagja a Zágrábban levő főbb hivatalok áthelyezését indítványozza, így át kell helyezni szerinte a pénzügyigazgatóságot, dohánygyárt. posta- és távrida igazgatóságokat melőbb a szintén Horváciában, de az anyaország közvetlen közelében levő sokkal kezelebb indulatu E s z é k b e, a vaspálya igazgatóságát pedig F i u m b a, hol azokat az ottani lakosság nagy örömmel üdvözölné, a hivatalnok nyugodtan kötelességeit teljesítse sehez láthatóan s rövid idő alatt a zágrábi hős iparosság és nagy részben a hivatalnoktól elő földművelés, mely ily módon kenyerének legjobb felet vesztene el, peticiókkel járja azok visszahelyezése végett. Nem kevésbé legyen gond arra, hogy a határvédői vasutak kiépítése alkalmával a budapesti, illetve barcsi vasut egyik állomásából a vasut olyképpen építtessék, hogy Zágráb és Károlyváros kikerülésével, Sziszek oldalba hagyásával érthessek el Fiume!

Tiszántúli ref. egyházküretli közgyűlés.

III. nap, szept. 6. A tiszántúli ref. egyházküretiek folytatólag ma tartott közgyűlése kevéssel 9 óra után vette kezdetét. Az egész mai gyűlés folyamát majdnem igénybe vette az egyházak oszttályozása és lelkészek minősítése tárgyában, a tegnapi gyűlésről mára halasztott, küldöttségi jelentés tárgyalása.

A véleményes jelentést lapunk más helyen találja az olvasó, egész terjedelmében. E tudósításunkban tehát csupán ezen jelentés, illetve javaslaton tett módosítások felemlítésére szorítkozhatunk.

Nevezetesen a javaslat I. része, mely az egyházak oszttályozásáról szól, szövegesen a következők szerint elfogadtattott. A lelkészek minősítéséről szóló második rész már lenyeges módosítással megkeresztült; s pedig az 1-ös oszttályu egyházba való pályázat módzatáról szóló rész a) pontja megmarad változatlanul. A b) pont azonban így hangzik: „Azon rendes és segéglelkészek, kik tanulói pályájukat kitűnő eredménnyel végezték, de külföldi egyetemeken nem látogattak, négy év sikeresen munkálkodtak.” Így aztán a javaslat eredeti b), c), d) pontjai c), d), e) jelzéssel meg-

gyattak, azonban az eredeti d) most e) pontban a 6 éves sikeres szolgálat 4 évré redukáltattott.

De megdoldatott e rész egy új f. ponttal, mely így hangzik: „A kik egyházi és népművelési terén tudományos irodalmi munkálkodás által kitűntek, négy évi szolgálat után, habár kitűnő képesítési okmánnal nem bírnak is.”

A javaslat többi része lényegtelen módosításokkal fogadtattott el.

Több apró ügy elintézése után elolvastattott a vallásügyi miniszter rendelete, melyben a lelkészek kötelezetvények, hogy az oly okmányokat, melyek hivatalukhoz vagy bélyegtelennél, vagy nem kellőleg bélyegezeten adatának be, ezentul ók, a lelkészek is lele-

tezzék!!... Ezen rendelet általános megbórtánkozást keltett, s a gyűlés tagjai közül többen kiáltottak fel, hogy illet a ref. lelkészeket még a B a c h-kormányzatban sem kívántak.

Thaly Kálmán indítványára elhatározottattott, a s e r e l m e s miniszteri rendelet feretócle és az az elleni felirat.

Ezzel a mai közgyűlés d. u. két órakor véget ért.

— Nagyt. Kiss Áron ur nagybecsű „Emlékezésünk b-fjézése — rendkívüli tárgyalás ma következtében — legközelebbi számunkra marad.

Helyi hírek.

* A debreczeni függetlenségi párt f. hó 9-én vasárnap d. u. tartja közgyűlését a czeleged-utcai kör-helyiségben. Ez alkalommal a debreczeni függetlenségi párt s z a v a z a t i j o g g a l b i r ó t a g j a i minél nagyobb számmal való megjelésre hivatnak fel.

* Thaly Kálmán városunk I. kerületének orsz. gy. képviselője jövő vasárnap azaz f. hó 9-én délelőtt tartja beszámolóját, valószínűleg a collegium udvarán. Erre vonatkozó részletes értesítést lapunk legközelebbi számában közölhetünk.

* Reklamációk. F. évi szeptember hónapban fogja a helybeli központi választmány a választói névjegyzékekre beadott reklamációkat elintézni, minthogy a központi választmány minden ülése nyilvános és a választási törvény értelmében köteles idejében közhírré tenni, elvárjuk, hogy azt meg is teszi. Ez alkalommal csak azt jegyezzük meg, hogy a választói névjegyzékek ellen helyben körülbelül háromszáz reklamátó adatot be. Jellemző a központi választmány működésére.

* Szerencsétlenség. Ori Sándor helybeli fiatal gazdalkodó a Martinkáról haza jöven, lovat körül végezve a szükséges teendőket, azok közül egy oly erősen rugta szíven, hogy szörnyet halt. Ez eset, általános részvételt keltett s a megboldogultnak számos ismerőse kíván nyugalmat a meghaltnak, — ki pártunknak főbecsülésben álló tagja volt.

* Egy foglyul abból az alkalomból, hogy Szatmári Károly hírlapíró ma foglalta el helyét a városba fogházhelyiségében, érdekesnek tartjuk felemlíteni, hogy az 50-es években Szatmárról B r a i Károly hírlapíró, jelenleg H ó d m e z d v a s á r h e l y i polgármestere itt, Debreczenbe volt sajtófogoly. A törvénytelen uralom korszakában Abrai péterfia utcán, az úgynevezett Tóthlakanyában volt elszállásolva, onnan még a zsarnokság idejében is naponta szabadon kijárhatott a városra, sőt a mult sokan emlékezhetnek rá, még társas estélyekre is kibocsátották, s így a főiskolai tüzölt egyet majlisan is részt vett. Reméljük hogy Szatmári Károly iránt az alkotmányos közegek nem lesznek kiméletlenebbek, mint a törvénytelen uralom benczei, egy magyar sajtófogoly iránt.

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA.

Szerelmem, szerelmem, szerelmem!

(Levél egy barátnőhöz.)

Asszonyom!

Nagy utról jöttem! Valóságos passio utról, a legkétségbeesettebb, legfájdalmasabb emlékek utjáról. Azon helyről, melyen valaha boldog voltam; s kérdem az isteni színjátek nagy költőjétől: van-e nagyobb fájdalom, mint a kétség öröjében visszaemlékezni... boldogabb napokra!

Ugy-e emlékszik még, asszonyom, arra a bánatos napra, melyben mi barátok lettünk? Egy érző szívű nő mindig kész vizsgálatója a szenvedésnek; e régi törvénynek köszönhettem barátságát.

Hogy is történt? Kis felvidéki furdó vendégei voltunk mind a ketten.

A kies furdó termében naponta zengett a dal, s azok, a kik egy ábrándos keringő dalára még tudnak fiatalok lenni, naponta ringatódtak egy-egy dalom hullámain; ki érzesel, ki — mert vannak ilyen tánczók is, — hiúságból, ki pedig mulatságból. Nem tudom, mely osztályba tartoztam e boldog embereknek, de melyen, kétségbeesve érzem most is azt a nagy pillanatot, mely — egy edesbus dalra — életemben egész korszak kezdete volt.

Őn, asszonyom, ünnepeit, hódolattal körülvett urnó volt, s talán nem is vette észre a

poeta — tehát ügyetlen — tánczost; szánni is csak később tudta, midőn ó tragédiáját önmagának elpanaszolta.

Őnek az a keringő csak a hódolat egy pillanata volt, mely szívemet az első, igazi szerelmem boldogságával, és bánatával töltötte el.

Talán nem is emlékszik az én első szerelmem regéjére?

Talán rá sem emlékezik már!

Az idejű végével mikor a kis furdó közönsége, a hiúság, pipere, és szó-beszéd e kis világa, már csaknem egészen elszéledett, még csak néhányan maradtunk együtt, közte mi ketten, Ön asszonyom, s én a kik egymást szerettük. A vén hárs már pirosas levelet hullata, a virágok, a szerelem nyelvének e nagy tudósai, már csak a mulandóság, a hervadás örök regéjét susogták egymásnak, s még mindig daloltunk, tánczoltunk, és szeretettünk. A mit éreztünk, mely érzés volt, — a mit esküdtünk, nagy eskü volt. Talán nem is beszéddel! szemünk melege, kezünk érintése, s a lelkünkbeli, szívünkbeli áradó, körülünk zengő dal, az érzelmünkben lakó költészet szólat helyettünk. S mily ekesszólás, milyen hü talmás mindez!

Az utolsóig, a válás pillanatáig... csak boldogok voltunk. Az én könnyeim ezután kezdtek omolni.

Oh Istenem, de a remény még akkor velem maradt!

Element, element, element! Kocsijába szállt, kezében tartatta a tu-

csuzóra osztott bokrétaikat, meg egyszerűített, bucsuzóra!

A zenekar követte fogatát, s épen az én szép keringőmet játszotta neki; akkor diadalalul, melylyel szívem a világába bevonuló királynőt üdvözölte, most... bucsuzóra!

Lenn a vonat várta. A távozó felszállt, s nem sokára semmit, semmit se láttam, mint egy szikrákkal behintett széles, hosszú füstgömb; ilyen a letűnt boldogság fényugrákkel áttört bánatos emléke. A végső szekeren két piros lámpa világított; ugylátszott, mintha valami rossz szellem ragyogó két szemé volna, mely távoztában is néz, néz reám áthatón, hosszasan, gunyosan.

S akkor, mert már öreg éjszaka volt, mulatni gyúlt a társaság. Örült ön is, társaságában pedig, de busan, és összetörvén „a s o m o r u k ü l s e j ü l o v a g”. A z e n e szölt. Busan nagyon, s végre — mikor a társaság vigabbdalt parancsolt — felcsendült az én szent dalom, az én örökszép keringőm. Ime, be sokszor bü egynek, a mi másnak öröm és vigasság!

Kirohantam a vig emberek sorából Meutem, meutem tova, s lebulattam egy helyre, a hol nem rég még az együttlett szép álmaid állmodtam. Hol gyászoljak méltóbban egy valást? Vak éjszaka van.

Körülottem hervatag virágok remegnek. Egy szegény növény, valami dudva, gyom, azt mondja, hogy nem fél a téltől, tavasszal se volt virág. Egy vén fán holló károg. Nem rég a pacsrta zengett rajta szerelmem, ödvőt, életet. Aztán — a közel erdő szelso fai mögé

* Gelsen... igazgatója, s állásáról le... egyházküretli számvevőt váltali állását... folyvást, meg... geskedése k... mondani a f... lasában pedi...

* Ötve... rándi ref. e... Ekkor ünnepe... Szél G... kedésének e... megye Nest... ez alkalomra... püspök nyu... rend keresz... tntetésen... nagy szalont... ifj. Szél G... nyezett.

* Hym... b ő l s o t t a... vette előt... don leányát... szép frigyre...

* Fels... segélyző egy... cser, tölgy... Szállítási a... 25 ig az e... Márton táví... tattnak. Ig...

* Felh... tartandó or... szabályzata... v n a d e b r e... alapon van... 8-kán delu... rosháza nag... meghívni. —

litási bizott... reajtó bizo... irodának sze... tézkedések... latok letárg... Gr. D e g e... Debreczen... debreczeni...

* A m... o, az o. m. s... bevert zsidó... akeziót szü... forrását a fe... sem tudta ki... tozták több... zarmazhatták... zavarására. I... tos és városi... hazugságokat... méltatlankod... rosszasálat... helyesen, mer... pártkérdést... lában jó lenne... emberektől...

* Jozsef... 4 órakor érn... 12-ikén szék... zászlóaljak... utóbbi titk... kifejezést, ho... kirándulást... hol még sok... városi hatósá... szén Jozsef... kirándulása...

tem, akkor c... ságunk épül... en álmomat... Tiz esz... csaknem...

Szegény... azt hiszed, h... Es törté... tunk.

Hideg... lttam, hogy... apom még a... halgatott, a... a szív nagy... dalolta.

A kerne... ten, gyönyör... am szerelme... a boldogság... nem sokára... soha sem les... az életre öre...

Sírj, s... dugságom és... az éjjel söté...

Egysze... a zöldbe. N... madár dalán... ának, a reu... nek, a mit a... vendütem én... mezét.

Es akk... Olvassuk el,

az eredeti d) most e) pont... s sikeres szolgálát 4 évr...

Kiss Aron ur ügybessé „Emlékei...” — emlékei tárgyalt...

Helyi hírek. Függetlenségi párt sárvári u. tartja köz...

Kalmán városunk I. kerületének... a városi tanács...

szók. F. évi szeptember hó... központi választmány...

telenség. Ori Sándor... a Martinkáról haza...

os szellemek jöttek elő... együtt csapostak...

tem, akkor csak követ tettem... az én boldogságom...

Szegény rajongó, szegény vak te... az én boldogságom...

Hideg, kimért találkozás volt... az én boldogságom...

A keringő ismét megszólalt... az én boldogságom...

Sírj, sirj én régi dalom!... az én boldogságom...

Egyszer, asszonyom, vig... az én boldogságom...

És akkor egy hírlapot... az én boldogságom...

Most pedig, asszonyom... az én boldogságom...

Atesett rajta a főrangú... az én boldogságom...

Atesett rajta a régi dal... az én boldogságom...

Es a mi nem fert e leírás... az én boldogságom...

Es akkor egy hírlapot... az én boldogságom...

Olvassuk el, mit csinálnak... az én boldogságom...

* Gelenczei Pál a debreczeni... az állásáról lemondott...

* Ötven éves lelkézi jubileum... a bányai ref. egyház...

* Hymen. Böhm Ottó N-S... a bányai ref. egyház...

* Felszólítás. A helybeli... az egyházról...

* Felhívás. Az 1885. évben... a városi tanács...

* A megtáviratozott... az ügyekről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

* József főherceg... az érkezéséről...

gosra, az ott összpontosított... az ügyekről...

* Öngyilkosság. Kis Gábor... az öngyilkosságáról...

* A debreczeni színház... az ügyekről...

* Helyreigazítás. Lapunk... az ügyekről...

* Népzene. Holnap... az ügyekről...

* A tegnapi díszbeh... az ügyekről...

* Öv. Solymosynak... az ügyekről...

* Mai eh. ker. közgyűlés... az ügyekről...

* Hárting Gusztávné... az ügyekről...

* Gyászjelentés. Szomorodott... az ügyekről...

* Megjegyzés. A Debreczen... az ügyekről...

* Megjegyzés. A Debreczen... az ügyekről...

* Megjegyzés. A Debreczen... az ügyekről...

* Megjegyzés. A Debreczen... az ügyekről...

* Megjegyzés. A Debreczen... az ügyekről...

* Megjegyzés. A Debreczen... az ügyekről...

* Megjegyzés. A Debreczen... az ügyekről...

* Megjegyzés. A Debreczen... az ügyekről...

* Megjegyzés. A Debreczen... az ügyekről...

U ri Juliska és Zsuzsika... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

* Az Anker élet és járadék... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

nek nem rég igen érélyes... az ügyekről...

Hazánk s a külföld

Stefánia trónörökös... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Öngyilkosság. Nagyvárodon... az ügyekről...

Törvénytörések.

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Szathmáry Károly... az ügyekről...

Apró-cseprő.

Hadnagy: János... az ügyekről...

Hadnagy: János... az ügyekről...

Hadnagy: János... az ügyekről...

Hadnagy: János... az ügyekről...

Hadnagy: János... az ügyekről...

Hadnagy: János... az ügyekről...

Hadnagy: János... az ügyekről...

Hadnagy: János... az ügyekről...

Hadnagy: János... az ügyekről...

Hadnagy: János... az ügyekről...

Hadnagy: János... az ügyekről...

A kis lottó huzásai.

Lemberg 15, 90, 18, 10, 16. Prága 62, 38, 20, 70, 21.

Szerkesztői posta.

K. F. urnak. Helyben. A küldött versekben felcsillan itt-ott a tehetség s ha igen fiatal ember művei, azon esetben buzditathatók.

Legujabb.

A mérsékelt ellenzők... az ügyekről...

Az új horvát biztos... az ügyekről...

Az újszülött főhercegnő... az ügyekről...

Feladós szerkesztő: GÁSPÁR IMRE. Kiadó KUTASI IMRE.

